

SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*měsíčník obcí Mladý Smolivec,
Starý Smolivec, Radošice, Budislavice a Dožice*

HRÝ BEZ HRANIC 2013

Tradičně netradičně

Tak pod tímto heslem se nesl 7. ročník Her bez hranic pořádaný v Kasejovicích. Tam, kde to všechno začalo, to letos vše skončilo. V tomto sportovně společenském klání mezi sebou soutěží obce Kasejovice, Nezdřev, Hradiště, Mladý Smolivec, Chanovice a Oselce.

Hry se konaly 22. června na fotbalovém hřišti v Kasejovicích. Jednotlivá družstva přijížděla lehce po poledni. Zahájení her bylo ve 13:00. Družstvo se tradičně skládalo z trojice žen a z trojice mužů, starosty nebo starostky a kapitána. Družstva byla vybavena vlajkami a naše družstvo navíc o buben, zdravotní sestřičku a doktora, kteří dohlíželi na přísun tekutin. Po nástupu kapitáni losovali čísla, pod kterými soutěžní týmy budou soutěžit. Hned po tom se začalo soutěžit.

Organizátoři se nesnažili vymyslet něco nového, skvělého, ale především chtěli zavzpomínat na to pěkné, co za minulých šest let zažili, a tak z každého ročníku vybrali jednu disciplínu, která se jim líbila nejvíce.

Pokračování na 3. straně

HRÝ BEZ
HRANIC 2013
SRANDA MAČ
V SEDLIŠTI
OTEVŘENÍ
CYKLOSTEZKY
DOVOLENÁ
V ČESKU LETÍ
STUDIUM
NA VOŠ
ZÁVĚR
FOTBALOVÉ
SEZÓNY
MAS

Memoriál Slávy Horníka v Sedlišti

Málo kdo z Vás ví, že kromě hasičské klasiky (což cvičíme my v našich obcích) a hasičského sportu, existují také jiné druhy hasičských cvičení. My jsme se o tom přesvědčili 22. června v Sedlišti. Celé klání neslo název Memoriál Slávy Horníka.

Této akce se zúčastnili muži z SDH Mladý Smolivec, ženské družstvo jsme bohužel neposkládaly, protože nám pár členek chybělo. To, že můžeme mít i smíšené družstvo, jsme se dozvěděly až na místě. Každopádně jsme vyrazily jako divačky a podpora našich mužů. Sranda mač, jak se tomuto klání u nás přezdívá, začal v 11:00 dopoledne. Samozřejmě se to neobešlo bez malého zpoždění, což už nikoho z nás nepřekvapilo.

Pravidla tohoto mače byla skoro stejná, jako pravidla našeho klasického útoku. Hlavním úkolem hasičů bylo co nejrychleji srazit plechovky pomocí proudu vody. Útok vypadal velmi podobně, pouze podmínky pro pravý a levý proud byly ztížené. Největší rozdíl mezi naším útokem a útokem na sranda mači byl ten, že po odstartování se na startu museli hasiči vyzbrojit přilbou a opaskem, poté mohli všichni společně běžet každý pro své hadice, případně pro savce. Změny spočívaly v tom, že všichni hasiči, kteří běželi dopředu, tedy rozdělovač a dva hasiči z obou proudů museli proběhnout dveřmi a protáhnout jimi i hadice. Poté umístili rozdělovač na obvyklé místo, ale hasič z levého proudu, tedy „jednička“, musel nejprve prolézt rourou i s hadicí a následně srazit plechovku skrz okno (stejně, jaké máme při štafetě) a hasič z pravého proudu, tedy „pětka“, stříkal na plechovku ze žebříku, který byl opřený o velkou bariéru. Navíc u montování savců bylo jedno, jestli šroubuje „pětka“ nebo „šestka“. V mnoha případech měli hasiči přišroubovaný koš už od začátku, nebo ho šroubovali za běhu. Celkově se na provedení moc nehledělo, hlavní byl čas. Nějaké trestné minuty samozřejmě uděleny byly, ale převážně za napumpování vody do savců, což se dělá při hasičském sportu.

Tohoto klání se zúčastnilo celkem sedm družstev mužů, a to z Přešína, Lhotky, Sedlišť, Mladého Smolivce, Zahrádky, Bíluk a Dvorce. Dále tři družstva žen z Přešína, Zahrádky a Vrčeně a družstva dětí ze Zahrádky, Kramolína, Zdemyslic a dvě družstva z Vrčeně. Všechna družstva byla výborná, každý z týmů měl jiný systém a řekla bych i jinou fintu. Musím podotknout, že tento druh útoků je rychlejší než ten, na který jsme zvyklí. Čas útoku družstev činil průměrně minutu. Bylo velmi vtipné sledovat soutěžící, jak se perou s proudem vody na žebříku, nebo prolézají již zmíněnou rouru.

Samozřejmě vždy vyhraje jen jeden tým, ale bylo super, že zde nešlo ani tak o vítězství, jako o zábavu při soutěžení, a tak by to mělo být. Celým kláním nás provázelo krásné počasí. Můžu říct, že se nám v Sedlišti velmi líbilo a s ostatními hasičkami jsme se domluvily, že příští rok to zkusíme i my. Už se moc těším na příští rok, až porovnáme své síly s jinými družstvy. Tak snad se i příště tato akce vydaří. Hasičíně zdar!

Karolína Černá

Pokračování z titulní strany

Z prvního ročníku Her bez hranic, který se konal jak jinak než v Kasejovicích, organizátoři vybrali disciplínu Plavba Koprivnickým potokem, kdy tříčlenná posádka loď projíždí vyznačenou tratí, tedy přejezí. Pak následuje nabírání kroužků na příď svého člunu. Druhá trojice propichovala balonky. Druhá disciplína z druhého ročníku v Hradišti byla Meleme u mlynáře v Hradišti. Soutěžící si vyzkoušeli práci mlynáře v podobě roztáčení mlýnského kola a přepravy pytlů obilí na trakaři. Z Chanovic, tedy třetího ročníku, kasejovičtí vybrali Chanovickou padesátku. Někomu se může zdát, že je to spíše oddychová disciplína, ale opak byl pravdou. Jestli si dobře pamatujete a navštívili jste HBH v Chanovicích, určitě pamatujete na excelentní výkon v této disciplíně našeho družstva. Jedná se o lyžařský závod, kdy na jedněch „lyžích“ jede vždy trojice. Pomocí provázků si připevníte nohy k „lyžím“, provázky uchytnete do ruky a společně kráčíte. Úspěch tkví v tom, sladit krok v dobrém rytmu. K tomu nám opět velmi dobře pomohl kapitán Jan Spour, který svým bubnováním pomohl našemu týmu získat vítězství v této disciplíně. Největší škoda byla, že náš tým nepoužil žolíka, tedy zdvojnásobení bodů. Ze čtvrtého ročníku v Nezdřevě vybrali Nezdřevské pelišky. Zde družstvo povlíkalo postel a následně i peřiny. Jako předání štafety se vyměňovali papuče. Předposlední disciplína z ročníku HBH 2011, které se konaly u nás, se nejvíce líbila Pro mléko od smolivecké stračeny. Týmy musely kravky nakrmit a následně podojit. Poslední soutěž z minulého ročníku v Oselcích byla Doručení balíku z Kotouně do Oselec. Soutěžící balík zabalili a přepravili na koloběžce.

Vítězem Her bez hranic se stal Nezdřev, naše obec se může pochlubit druhým místem, za námi se umístili Chanovice, na čtvrtém místě Kasejovice, předposlední skončil tým z Hradiště a poslední tým byl z Oselec. Doufám, že myšlenka a smysl HBH se za sedm let opravdu naplnil. Snad se někdy dočkáme něčeho podobného, kdy se společně sejdem, kdy nebude prioritou zvítězit a odvézt pohár, ale pobavit a vyblbnout se.

Celým dnem nás provázelo krásné počasí. Bylo připraveno dobré občerstvení a také fotovystava z ostatních ročníků HBH. Celý den se vyvedl, jen mě trochu zarazil počet lidí, kteří přišli fandit své obci. Celý program vyvrcholil taneční zábavou přímo v areálu hřiště. Všichni tančili a pili, společně se bavili. Tak snad někdy na shledanou!

horní řada zleva: Slávča Vávrová, Jiří Krejčík (doktor), Vladka Růtová (sestřička), Miša Krejčová, Václav Krejčí, Jiří Beneš, Jana Spourová

dolní řada zleva: Eva Kubová (starostka obce), Jan Spour (kapitán družstva), František Trhlík, Jára Spour (vlajkonoš)

Jiří Krejčík

Otevření Formanské stezky

První prázdninový den, tedy 1. července využila naše obec Mladý Smolivec pro to, aby slavnostně otevřela 3 km dlouhou a historicky bohatou Formanskou stezku.

Něco málo po 15 hodině, se ujala slova naše paní starostka Eva Kubová, která představila hosty a zástupce firem, které se na realizaci podíleli, dále s průběhem realizace projektu, historií a vlastně celým vznikem právě otevírající se stezky. Po proslovu se slova ujal zástupce ROP NUTS II Jihozápad pan Jirka a zástupce firmy STRABAG a.s., pan Kotěšovec. Pan Kabátník nás zavedl do historie formanských cest a povyprávěl, jak to tu bylo dříve. Návštěvníci si také mohli prohlédnout fotografie, které nám ukázaly výstavbu cyklostezky od úplných počátků budování do finále.

Soutěžím a rozprchnutím se po stezce předcházelo přestřihnutí pásky. Poté následoval přípitek a přání, aby stezka sloužila tak, jak má a našla zalíbení jak u cyklistů, pěších turistů, příznivců kolečkových bruslí a také v zimě u běžkařů.

Po přípitku se vytvořily skupinky pěších, cyklo výletníků a běžců. Začnu od běžců, kde zvítězil pan Hladík, který byl jediný odvážný a zvolil tuto metodu. Příznivci kol se umístily takto: na 3. místě paní Jiřina Jílková, 2. místo paní Vlasta Ratislavová a na 1. místě slečna Veronika Kubová.

U mužů na 3. místě Petr Kub, 2. místo František Trhlík a na 1. místě nejmladší účastník v mužské kategorii Vladimír Machala, který předvedl skvělý výkon. Určitě si z prázdnin odveze krásné vzpomínky. V kategorii chůze na 5. místě Stanislav Krejčík, 4. Iveta Nesvedová, 3. Věra Krejčíková, 2. Jiří Krejčík a vítězkou se stala Michaela Šimová, která se přijela podívat z Kasejovic. Za děti bojoval František Červený, který získal 2. místo a 1. místo obdržela Marie Červená. Všem vítězům gratulujeme a doufáme, že se jim ceny, které získaly, líbí.

Dovolte mi, abych Vás seznámila s památkami a místy, jejíž historii málokdo zná. Jak jistě mnozí víte, stezka začíná ve Starém Smolivci a končí v Dožicích. Jako první zajímavost bych ráda zmínila sochu Brdského anděla, který je strážcem pozitivní energie a vytvořil ji rodák ze Starého Smolivce Václav Česák v roce 2000. Výhled z tohoto místa opravdu stojí za to. O několik set metrů se nachází Smírčí kříž, který je vytesán ze dvou kusů kamene a připomíná místa tragických událostí z dávných časů. Nechybí zde ani informační tabule, která Vás zavede hlouběji do historie tohoto místa. Ještě než se dostanete k dalšímu pamětihodnému místu, můžete při pohledu do okolí vidět nedalekou vesnici Budislavice. Rok 1620 si určitě každý z nás pamatuje z dějepisu proto, že jde o datum, kdy proběhla bitva na Bílé hoře, ale pozor, toto datum zasahuje i do historie naší obce. Byla to Bitva na Vraždě, která předcházela bitvě na Bílé hoře, podrobnosti vysvětluje památník a informační tabule u něj, který zde v roce 2011 postavil pan Karel Kabátník za pomoci Obce Mladý Smolivec. Stezka dále klesá do údolí Smoliveckého potoka. Bližší informace o brodu a pozůstatcích

bývalého mlýna nabízí zastavení Kocův mlýn, který byl postaven kolem roku 1552 a osudným se mu stalo právě datum 5. 10. 1620, kdy byl majitel oběšen a mlýn vypálen. I přes to o necelých 80 metrů proti proudu vody najdete stále pevnou zeď, jako pozůstatek zdejšího mlýna, která odolává větru, dešti už přes 450 let. Kousek za mostem Vás čeká informační tabule Regionálního protifašistického odboje. Vypráví

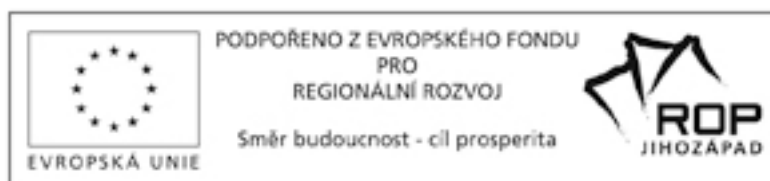
příběh ruského partyzána. Na přelomu poloviny cesty se nachází Kaplička sv. Anny, která byla vystavěná v roce 1831. Po krátkém stoupání se blížíte ke konci a k poslednímu zastavení Vás přinutí Kaplička sv. Izidora, o které se traduje, že koncem 19. století zde čekaly děti na poutníky, kteří se vraceli ze Svaté Hory. Více informací najdete v brožůrkách nebo na www.formanskastezka.cz.

Něco málo o finanční stránce

Kompletní výstavba cyklostezky stála 13,9 mil. Kč. Celá akce se provádí díky schválené dotaci z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, prioritní osa 3- Rozvoj cestovního ruchu. Dotace bude po splnění všech podmínek smlouvy proplacena do výše 85% uznatelných výdajů na cyklostezku, což by mělo představovat částku 11,9 mil. Kč.

Musím říci, že počasí bylo opravdu jak objednané. Nechybělo ani bohaté občerstvení od jednohubek, utopenců, koláčů od paní Panuškové, Trhlíkové a Strejcové, které byly opravdu výborné, sladkosti pro děti v podobě lízátek, pendreků, lentilek, žvýkaček apod. O obsluhu se postarali zaměstnanci a zastupitelé obce, kterým patří dík.

Na závěr děkujeme celé obci, že měla tak skvělý nápad a obohatila naši přírodu o krásná, zajímavá místa, o kterých mnozí z nás neměli ani tušení.

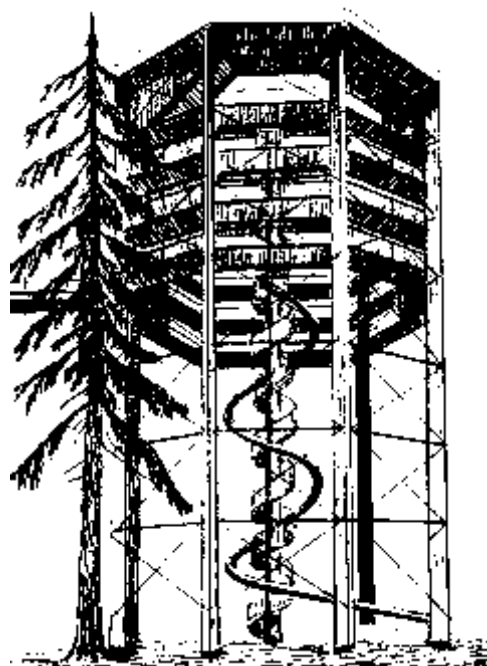

Veronika Straková

„Dovolená v Česku, to letí!“

V minulém čísle měsíčníku, jsem Vám napsala pár typů kam na dobrou dovolenou v zahraničí. A v tomto čísle bych se chtěla podívat na problematiku dovolené u nás doma v České republice. Sice u nás nemáme pláže a moře, ale zato máme spoustu krásných kulturních a přírodních památek. Podle statistik České centrály cestovního ruchu - CzechTourism je stále nejnavštěvovanějším místem Praha. Praha je sice překrásné město se spoustou památek a její historické centrum je zapsáno na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Ale myslím si, že to není zrovna vhodné místo, kde trávit odpočinkovou dovolenou.

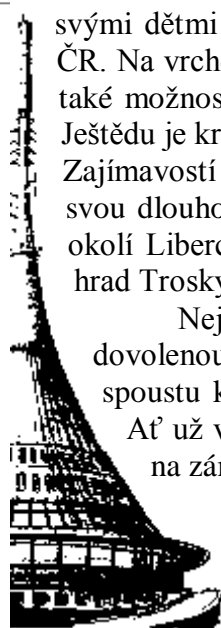
Odpočinkovou dovolenou můžete strávit třeba na Lipenské přehradě. Nejen že má výborné podmínky pro koupání, ale také si můžete užít zábavu i se svými dětmi na nově vybudované Stezce korunami stromů, která byla poprvé otevřena v červenci 2012. Stezka se nachází uprostřed smíšeného lesa, je dlouhá 372 metrů a zakončená 40 metrovou vyhlídkovou věží, ze které je v případě dobrého počasí skvělý výhled na celé široké okolí a také na německou část Šumavy. Dolů už ale nemusíte po schodech, neboť na věži je nejdelší suchý tobogán, který vede středem vyhlídkové věže. Pokud se ale bojíte výšek, tak nemusíte chodit až nahoru, ale můžete se svézt na bobové dráze pod stezkou v délce 1 kilometru. Na nerezové dráze můžete jezdit i s dětmi, sami nebo ve dvojicích. Dále můžete vyjet i do okolí za památkami, například do Českého Krumlova nebo na státní hrad Rožmberk nad Vltavou.

Dále si báječnou dovolenou můžete prožít například na jižní Moravě. Na jižní Moravě najdete spoustu památek a to hlavně také památky zapsané na seznam UNESCO. Dále je jižní Morava známá svými gastronomickými specialitami, ke kterým se nejvíce hodí víno. Ve víně je tam opravdu veliký výběr a není divu, vždyť jižní Morava je známá jako vinařská oblast. Statistika CzechTourismu vyhodnotila 5 nejnavštěvovanějších míst na jižní Moravě: 1. je Lednicko - Valtický areál a také město Brno s katedrálou sv. Petra a Pavla a zoologickou zahradou, 2. Punkevní jeskyně a Macocha, 3. Dinopark Vyškov, 4. rotunda sv. Kateřiny ve Znojmě, 5. je to Velehrad. Dobré koupání najdete ve vodní nádrži Nové Mlýny. Ale nemusíte trávit čas jenom na jižní Moravě, celá Morava má své kouzlo, spoustu památek a také krásnou a malebnou přírodu.

Dobré místo na dovolenou je i u Poděbrad. Zde si můžete zaplavat v jezeře Poděbrady, což je komplex tří jezer po těžbě písku s pozvolným vstupem do vody, takže je i vhodné místo na koupání pro malé děti. Také si tam můžete zahrát spoustu sportovních her, například volejbal, nohejbal, stolní tenis nebo minigolf. Nebo se můžete vydat za památkami jako je chrám sv. Barbory v Kutné Hoře, také zapsaný na seznam UNESCO, dále také zámek přímo v Poděbradech nebo oboru Žehušice. V této oboře o rozloze 270 ha se chová po více než 150 let jedno z mála stád bílé jelení zvěře na světě, původem snad z Persie či Indie, v počtu 130 kusů. Zajímavostí je, že k oboře přiléhá také empírový (původně barokní) zámek se zámeckým parkem, v němž je řada vzácných dřevin. Uprostřed parku se také nachází romantické jezírko se spoustou druhů ryb.

Také si můžete vyjet k Máchovu jezeru, kde je také spousta vodních atrakcí. A od něj si pak můžete zajet do Liberce se podívat například na krásnou zoologickou zahradu, do severočeského muzea, zámku, do známého Centra Babylon Liberec, kde zažijete nejen se

svými dětmi spoustu zábavy nebo také na Ještěd, jednu z 10 nejprominentnějších hor v ČR. Na vrcholu je známý televizní vysílač v technicistním architektonickém stylu. Zde je také možnost se ubytovat, neboť v dolní části vysílače je umístěn hotel a restaurace. Z Ještědu je krásný výhled do okolí (pokud tedy přeje počasí) a také k němu vedou lanovky. Zajímavostí je, že ještě před výstavbou vysílače zde stál velký kříž. Ještědské kříže mají svou dlouhou historii doloženou od roku 1737 a poslední pochází z roku 1990. Také v okolí Liberce je spousta překrásných památek, například Státní zámek Sychrov, Státní hrad Trosky nebo Bozkovské dolomitové jeskyně.

Nejen tady, ale po celé České republice je krásně. Všude je vhodné místo pro dovolenou, ať už s dětmi, jen tak sami v páru nebo s přáteli. Česká republika má spoustu krásných a zajímavých památek a také neodolatelnou a rozmanitou přírodu.

Ať už vyrazíte na vodu, budete chodit po horách nebo vyrazíte na jeden den někam na zámek nebo na hrad, všude se Vám bude líbit.

Zde jsem Vám napsala jen pár tipů kam vyrazit, brala jsem je z vlastní zkušenosti a vím, že tam bylo opravdu hezky. Ale jak říkám, možností je spousta a záleží jen na Vás, kam vyrazíte. Přeji Vám příjemně strávenou dovolenou a hezké slunečné počasí.

Aneta Slavičková

Co mi dalo studium na VOŠ

Je to několik dní, kdy jsem byla slavnostně vyřazená z tříletého studia na Vyšší odborné škole v Plzni. Toto studium mi přineslo mnoho nových přátel, zážitků, novou práci a především nové vědomosti.

Na Vyšší odbornou školu jsem nastoupila před třemi roky. Rozhodla jsem se tak, protože mě nevzali na vysokou školu, kde bylo podmínkou přijímacího řízení splnit scio testy. Dnes ale rozhodnutí nelituji a jsem ráda, že vše dopadlo přesně takhle.

Když jsem na novou školu nastupovala, velkou hrozbou se stal předmět účetnictví, jehož úspěšnost je padesáti procentní. Nicméně jsem se přes zápočty a zkoušku dostala a žádné větší nebezpečí mi nehrozilo. Přednášky byly zajímavé a učení nabralo jiný směr. Už to nebyla povinnost, ale radost. Víím, že jsem se nic neučila zbytečně a v praxi mnohé využiji. Pokud jde o praxi, tak povinná. Ve druhém ročníku trvá 2 měsíce a ve třetím 3 měsíce. Student si může vybrat jakoukoliv firmu se zaměřením, které ho zajímá. Já jsem se pokoušela dostat do cateringové společnosti v Plzni a pokaždé jsem se setkala s firmou a pokaždé jsem se setkala s neexistováním, nebo na adrese měla pouze poštovní schránku. Nakonec jsem zkoušela ještě svatební agenturu, jejíž sídlo opět neexistovalo. Zkusila jsem spolupráci domluvit po telefonu, kde mi nynější kolegyně řekla, že agenturu již neprovozuje, ale že pracuje ve speditérské společnosti, kam by mě jistě vzali. Tak jsem přes veškeré vyčerpání nabídku přijala a ve speditérské společnosti pracuji na zkrácený úvazek už celý rok.

Poslední dva měsíce byly náročné, ale nakonec jsem absolventskou práci odevzdala s třítydenním předstihem a školu vystudovala na červený diplom. Nyní chci ve studiu pokračovat na Vysoké škole obchodní v Praze, kde mám možnost dodělat si titul Bc. za jeden rok. Je to škola soukromá, ale bohužel státní instituty tyto možnosti pro studenty VOŠ neumožňují.

Pokud i Vás odmítnou na vysoké škole nebo budete váhat v tom, co dál po střední, nebojte se zvolit studium na VOŠ, rozhodně to není zabitý čas.

Veronika Kubová

Starosmolivečtí fotbalisté se s fotbalem rozloučili v zápase s Plzní na domácím hřišti prohrou 2:1

Fotbalová sezona je opět u konce a já Vám přináším poslední výsledky a reportáž z dokopné, která se konala po zápase s Plzní v sobotu 15. 6. 2013.

Naši hráči si na konci fotbalové sezony odnášejí 32 bodů a dvanácté místo v tabulce. Není to zrovna nejlepší úspěch a určitě máme na to, být lepší. Zdravotní stavy fotbalistů k výsledkům nějak nepřispěly a jejich přístup na trénincích už vůbec ne. Já jsem ovšem ráda, že nedošlo na očekávanou baráž a tým tedy na podzim začne kopat opět stejnou soutěž. Jako každý rok, i letos jsme se rozloučili s několika hráči, jako je Jan Spour a v neposlední řadě už po několikáté Jiří Kovařík. Honza ale s fotbalem úplně nepraštil a slíbil, že pokud bude potřeba, rád doplní áčko nebo běčko. Myslím si, že takového hráče by byla škoda. Snad to výrazně neovlivní podzimní výsledky. Na zhodnocení jarní sezony jsem se zeptala trenéra Marcela Voříška.

Co Ti v jarní sezoně udělalo největší radost?

V první řadě záchrana, výhra v Měčině a výborný výkon v Dlouhé Vsi.

Z čeho si byl zklamán?

Bylo by to omílání stále stejných záležitostí. Věci, které se stejně nebudou měnit (vlažnost a přístup některých hráčů) a osobně z „prokaučovaného“ zápasu v Losině.

Kdybys měl ohodnotit tuto sezonu ve škále 1-10, kdy 10 znamená super a 1 hrozné, jaké číslo by dostal tvůj tým? Nemluvím teď o konečném výsledku, ale hráčích, přístupu atd.

Musel bych hodnotit každého hráče zvlášť, v zápasech, v tréninku, celkového vlivu a přístupu. Bylo by to těžké a asi by to spíše celé věci uškodilo.

Jaké změny můžeme očekávat na podzim?

Doufám, že jich moc nebude. Dobrá změna by bylo snad definitivní probuzení některých mladších hráčů.

Myslíš si, že odchod několika hráčů ovlivní kvalitu zápasů?

Kvalita zápasu - to nelze jasně určit, ale v kabině, na tréninku a přístupu to ztráta rozhodně bude.

Jaké máš na podzim vyhlídky?

Reálné je vše závislé na lidech, co (kteří) budou na hřišti. Mé přání a cíl je samozřejmě držet nás co nejdál od sestupu.

No a jak to vypadalo na dokopné? Správná odpověď zní, že není lepší přirovnání než Slunce, seno, dokopná ☺.

Vše začalo hned po fotbale, kdy se hráči odebrali do šatny, kde si slovo vzal trenér Marcel Voříšek a následně se rozběhla diskuse na téma fotbal, hráči a výsledky. Celá „porada“ byla nekonečná a hosté stále čekali na fotbalisty. Mezitím se jim o zábavu postaral Roman Karlík, který jako vždy připravil plátno na promítání klipů. Občerstvením se jako vždy stalo maso z lodny, o které se po celou dobu starala rodina Nesvedů. Jako vždy bylo vynikající.

Hráči se kolem 21 hodiny začali trousit ze šatny a někteří s hodně špatnou náladou. Posilnili se a následovala projekce videa, které se promítá každoročně, vždy na dokopné. Zima potom vyhnala i mě a já jsem se kolem 23 hodiny odebrala k domovu. Podle posledních zpráv jsem přišla o to nejlepší. Některým hráčům zřejmě přetekly nervy a šarvátka mohla začít. Co by to bylo za dokopnou, kdyby se hráči nepoprali ☺. Druhý den se o rvačce mluvilo jako o snímku nějaké grotesky, kde se vytvoří chumel lidí a ty z něj buď vyskakují, nebo do něj vbíhají. Každopádně k větší zdravotní újmě nedošlo a hráči si vše vyříkali.

Veronika Kubová

Členové redakčního týmu:

Karolína Černá, Aneta Slavíčková, Veronika Strašková, Jiří Krejčík, Veronika Kubová

Pověsti z míst tajemných i kouzelných

„Někam patřit, mít své kořeny, to nejsou jen holé fráze...“

Pověsti jsou nedílnou součástí lidských životů od dávných dob. Jestliže chceme plně pochopit genius loci jakéhokoliv místa, mohou nám v tom právě pověsti hodně pomoci. Pro oblasti Nepomucko, Spálenopoříčsko, Žinkovsko, Pošumaví, Přešticko, Blovicko, Staropltzenecko a Mirošovsko právě vyšel soubor tří knížek, které jsou místních pověstí plné. Součástí souboru je i CD s vybranými příběhy, které namluvil pan Otakar Brousek st. Publikace jsou bohatě ilustrovány studenty Ústavu umění a designu v Plzni.

Knihy byly vydány Místními akčními skupinami za podpory Programu rozvoje venkova. Zakoupíte je v infocentrech regionu či v plzeňském knihkupectví Chmela na Americké třídě 32. Doporučená prodejní cena kompletu vč. CD je 249,-Kč.

Pavel Motejzík

„NESEĎME DOMA“, aneb dovybavení obcí drobným mobiliářem

V průběhu letošního jara se v celkem dvanácti obcích regionu objevil nový venkovní mobiliář, ať již v podobě laviček, odpadkových košů, informačních vitrín, pivních setů či stolů a lavič z masivní kulatiny.

Stalo se tak zásluhou projektu Mikroregionu Nepomucko, podpořeného Plzeňským krajem v rámci Programu stabilizace a obnovy venkova částkou 190.000,-Kč. Projekt si kladl za cíl dát

obyvatelům obcí Mikroregionu nové možnosti k tomu, aby se měli kde scházet, povídat si, bavit se, dozvědět se něco nového. Mobiliář budou využívat děti, rodiče i prarodiče, tedy tři generační věkové spektrum. Využijí jej samozřejmě i návštěvníci obce a turisté.

Celkem se podařilo pořídit 14 laviček, 11 vývěsek, 14 venkovních odpadkových košů, 36 pivních setů a několik kusů nábytku z masivní kulatiny. Do projektu se zapojily tyto obce: Vrčeň, Nové Mitrovce, Tojice, Žinkovy, Spálené Poříčí, Čížkov, Milínov, Nekvasovy, Čmelíny, Měcholupy, Neurazy a Třebčice.

Pavel Motejzík

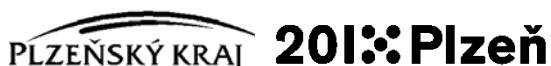
Sladké mámení - Dobroty na plotně i v kuchařce

Aktuálně se soustavně skloňují termíny Evropské hlavní město kultury - na Slovensku Košice a v Česku Plzeň. Většina aktivit se soustřeďuje do těchto dvou měst. Jako by se vytrácelo nevědomky v kontextu, z kterého obě města vycházejí. Plzeň by nikdy nebyla tím, čím je, bez širokého a bohatého zázemí celého regionu, celého Plzeňského kraje. A to samé lze povědět o Košicích. Nebýt kraje východního Slovenska, bylo by město mnohem chudší po všech stránkách. Právě na tomto kontextu, na bohatství historie, tradicích, kulturním dědictví, ale i aktivit současnosti a budoucnosti chceme soustředit pozornost na tento projekt v rámci dvou krajů, které jakoby ležely zrcadlově proti sobě v rámci svých zemí.

Láska prochází žaludkem a dobré tradiční pokrmy vhodně osloví turisty i návštěvníky. Kuchařské knihy patří dlouhodobě mezi veřejnosti k těm nejoblíbenějším a oba dva kraje mají své tradiční recepty, které se dědí z generace na generaci. Předmětem projektu je tyto ingredience najít, vhodně smíchat a sepsat tradiční, místní recepty na sladké pokrmy. Položit základ tzv. knihovničky receptur obou krajů - jižního Plzeňska a Košicka. K získání receptů tímto oslovujeme jednotlivé regiony a prosíme hospodyně a kuchařinky, ale i pány kulináře, o zaslání receptů na sladké pokrmy: koláče, buchty, bábovky, hnětýnky, vdolky a další, vždy se jménem a adresou zaslátel.

Recepty můžete posílat až do 15. září 2013 na adresu: MAS sv. Jana z Nepomuku, Nám. Svobody 132, 335 61 Spálené Poříčí, ČR, e-mailem na mas.nepomucko@seznam.cz. Vylosované recepty odměníme knihami Pověstí z míst tajemných i kouzelných. Organizátory akce jsou Místní akční skupiny sv. Jana z Nepomuku a Aktivios a L.S. Pravé orechové.

Pavel Motejzík

Tato akce je podpořena Plzeňským krajem v rámci grantového programu na podporu kulturních projektů.